

Eesti tippkoor Austraalias: hetked enne kontserti

Eesti Filharmoonia Kammerkoor jõudis Sydneysse 31.märtsil. Nädalane siinviibimine tipneb kontserdiga The Composers: Arvo Pärt A Sacred Journey 7. aprillil Sydney Ooperimajas, kus esitatakse maailmas tuntuima ja tunnustatuima eesti helilooja Arvo Pärdi loomingut.

2. aprilli õhtul korraldas Sydney Eesti Selts koorile vastuvõtu Sydney Eesti Majas. Sügissooja õhtupäikesel paistel sammusid 26 koorilauljat, dirigent Tõnu Kaljuste ja direktor Esper Linnamägi saali, kuhu on juba kogunenud kohalik eestlaskond. Kohal on ka Arvo Pärdi muusika ja Filharmoonia Kammerkoori maaletooja, Yarmila Alfonzetti Sydney Ooperimajast. Sydney Eesti Seltsi aseesimees Juhan Lübek ja peakonsul Triinu Rajasalu pidasid lühikese tervituskõne, koori direktor andis seltsi esindajale üle heliplaadid kammerkoori lindistustega.

Kus on eestlased, pealegi lauljad, seal laulust ei pääse. Kohalviibijate rõõmuks esitas kammerkoor kolm laulu: Karl August Hermann "Oh laula ja hõiska", Miina Härma "Ei saa mitte vaiki olla" ja "Tuljaku". Selle, et Tuljaku sõnad mõnel lauljal peas polnud, korvas tippkoori imeline kõla. "Me oleme ju harjunud noodist laulma. Ja meie igapäevane repertuaar on ka hoopis teistsugune," naersid hiljem

lauljad. Austraalias elavad eestlased on igatahes põnevusega ootamas pühapäevast kontserti, et kuulda, kuidas see noodist laulmine käib. Piletid on kõigil õnneks aegsasti ostetud, sest kuuldavasti läheb kontsert täis-saalile ja hiljaksjäänud ei pruugi sellest erilisest muusikaelamusest osa saada.

Sundimatu õhkkond, sõbralikud vestlusringid, hoolega valmistatud suupisted ja klaasides sädelev vein... Näib, nagu oleksid kõik vanad sõbrad kokku saanud. Ja juttu jätkub kauemaks. Aldirühma kuuluv, 18. hooaega kooris laulev Karin Salumäe, kes on Austraalias esmakordselt, kiidab: "Minu jaoks on Austraalia reis küll eriline. Juba selle poolest, et meil on siin päris palju vaba aega. See on väga ebatavaline ja pean vahepeal endale meelde tule-tama, et olen ju tööl." Karin on võlutud mõnusest kliimast ja usub, et siinsete inimeste, sealhulgas ka eestlaste sõbralikkus, avatus ja suhtlemisvalmidus tulenevad soojast ilmast.

"Meie siinviibimise aeg pidi esialgu küll lühem olema, aga suutsime ära põhjendada, et vajame lennuväsimusest ülesaamiseks mõne lisapäeva. See-ga proovigraafik väga tihe ei ole ja ehk jõuame ka Sydneyst kaugemale," rääkis koori direktor Esper Linnamägi. Mõned lauljad olid juba jõudnud end Bondi rannas ookeanilainetesse heita. Kapteni paberitega Tõnu Kaljuste aga uuris kohalike käest, kust oleks parim paati laenutada, et lahel üks tiir teha.

Järgmisel kahel päeval näitas Sydney oma süngemat – pilvist ja vihmast – palet, ent väljasõit Sinimägedesse (Blue Mountains) sai siiski teoks. Teel sinna käidi ära Featherdale loom-pargis, kangurud said paitatud ja kirju sulestikuga linnud fotodele jäädvustatud. Väikeses mägilinnas Leuras peatuti vaid põgusalt, edasi suunduti kauni-te vaadete jahile. Kammerkooril oli mägedes võimalus näha seda, mida turist, kes päikeselise ilmaga Sinimägedes, ei näe. Echo Point vaateplatvormilt paistis Kolme Õe (Three Sisters) ja sügava oru asemel vaid piim-valge udu. Ometi oli see põnev elamus. Arvo Pärdi heliloomin-gus on tähtis osa pausil, vaikusel, mis ometi kantud ja laetud. Sinimäed pakkusid pausi silma-le. Ja kummalise kokkusattumu-

Kummalise kokkusattumusena meenutab Sydneys antava kontserdi reklaamipilt üksiku puu ja uttu suunduva teega just vaateid Sinimägedes. Foto: www.sydneyoperahouse.com

Sinimäed piimvalges udus. Foto: Tea Taruste

sena meenutab Sydneys antava kontserdi reklaamipilt üksiku puu ja uttu suunduva teega just vaateid Sinimägedes.

Kammerkoor on Austraalias kontsertreisidel käinud varemgi. Esmakordselt kuulis sinne publik eesti koorimuusika lipulaeva 1993. aastal, teine kontsertreis leidis aset 1999. aastal. Nii mõnigi koorilaulja on seega Austraalias kontsertreisil kolmandat korda. Uurisin kooris alates 1982. aastast laulnud esisopranilt Kaia Urbilt, kuidas ajavahega kohanemine pärast pikka lennureisi kulges. "Mind ajavahe ei häirinud. Tuleb organism õigesti eelhäälestada ja kohe uue päevarütmiga kaasa minna," märkis Urb. Ja ega vist teisiti eesti enim reisiva koorilaulja hakkama saakski. Annab

ju kammerkoor aastas 60-70 kontserti, millest mõnel hooajal lausa pooled võivad toimuda väljaspool Eestit.

1981. aastal asutatud kammerkoor on oma enam kui kolmekümne aastase tegutsemisaja jooksul maakerale vist küll mitu tiiru peale teinud, andes kontserte küll Ameerikas ja Jaapanis, Mehhikos ja Iisraelis... Lisaks kontserttegevusele kuulub professionaalse koori argipäeva töö stuudiotest: aastakümnete jooksul on salvestatud neliküm-mend plaati. Märkimisväärne on muidugi eesti heliloojate loomingu lindistamine ja maailmale tutvustamine. Arvo Pärdi loomingut on koor esitanud ja maailmale tutvustanud juba parkümmend aastat.

TEA TARUSTE

Eesti Filharmoonia Kammerkoor Tõnu Kaljuste (keskel) juhendamisel esitas vastuvõtul Sydney Eesti Majas kolm laulu: Karl August Hermann "Oh laula ja hõiska", Miina Härma "Ei saa mitte vaiki olla" ja "Tuljaku". Foto: Madis Alvre

Intervjuu kammerkoori direktori Esper Linnamägi järgneb lk 6